

Krönika Medelpads Ishockeydomarklubb

Som ordförande för Medelpads Ishockeydomarklubb har jag fått äran och skriva den första krönikan här på vår nya hemsida. Efter att klubben legat i träda under ett antal år så har den nu väckts till liv igen. Med en styrelse som är beredd att jobba lite så arbetar Medelpads Ishockeydomarklubb nu aktivt för domarna i Medelpads bästa.

Min målsättning som ordförande är att vi ska kunna skapa en kamratförening som ska kunna utveckla domarkåren här i Medelpad. Ett steg är att få en sammanhållning inom domarkåren i och med denna domarklubb och vår hemsida. Sedan har vi i styrelsen mer långtgående planer hur vi på sikt ska jobba för att utveckla domarkåren. Det handlar om arvoden, synpunkter från lagen i Medelpad, mentorskap för nya domare, utrustning, profilkläder och mycket mer. Det kommer dock att kräva att domarna i Medelpad engagerar sig i domarklubben och hjälper till att driva klubben. Vi måste alla hjälpas åt för att det ska bli bra. Det går inte att förlita sig på att någon annan ska göra jobbet utan vi måste alla dra vårt strå till stacken.

Nu lite mer personliga reflektioner över en mycket aktuell händelse. I söndags visade TV4:a sporten ett inslag om en ishockeyspelare som blivit dömd för misshandel i Hovrätten för något som skett under en ishockeymatch. Detta får mig att fundera en hel del. Det är mig veterligen första gången en spelare blir dömd i domstol för något som hänt på isen. Utan att ta ställning till det aktuella fallet, eftersom jag inte vet vad som hänt i detalj, tycker jag det finns tillfällen då det är rätt att ta händelser i matcher till domstol. I det aktuella fallet sa Hovrätten att det avgörande var att händelsen skett i ett spelstopp, innan ett nedsläpp, och att det varit oprovocerat. Det är enligt mig endast de fallen som kan bli aktuella för civila domstolar. Om man attackerar på en spelare långt efter att situationen och gör det på ett synnerligen allvarligt sätt ska man kunna bli dömd i domstol, men det ska bara vara de allra allvarligaste fallen som ska drivas utanför hockeyn. I övrigt har vi våra disciplinnämnder som ska utdöma straffen. Jag funderar fortfarande på var man ska dra gränsen, det är mycket svårt att säga.

Många har uttryckt sin förskräckelse över det faktum att spelaren blivit dömd och menar på att den som ger sig in i spelet får spelet tåla. Jag vill påminna om att det faktiskt INTE är tillåtet att slåss på isen. Dock tycker jag som de flesta av alla som håller på med hockey att ett visst mått av gruff och bråk ska vara tillåtet. Ger man sig in framför mål och bökar med motståndarens målvakt får man vara beredd att få en smäll eller två. Samma sak om man börjar knuffa och bråka med en motståndare. Men då handlar det om att man vet vad man ger sig in i. Där har vi domare en mycket viktig roll som matchledare. Det är vi som visar var gränsen ska gå. Känner man att en match är på väg att bli för våldsam gäller det att använda alla verktyg i sin verktygslåda för att lugna ner matchen.

Denna händelse leder som sagt till en hel del funderingar. Vi kan dock konstateras att vi domare måste vara beredda att våra rapporter till disciplinnämnden kan komma att granskas i civila domstolar. Det ställer höga krav på hur vi skriver. Vi måste vara självkritiska

2009-11-24

och inse att det vi skriver ska läsas av personer som inte var på platsen och de ska kunna bilda sig en uppfattning av hur händelsen gick till. Tänk på det när ni skriver era rapporter.

Förhoppningsvis kommer det med jämna mellanrum skrivas krönikor likt denna av olika intressanta personer både inom domarklubben och utifrån.

Christian Hald

Ordförande Medelpads Ishockeydomarklubb